ВикипедиЯ
Свободная энциклопедия

Милев, Гео

Материал от Уикипедия - свободната енциклопедия

Гео Милев (истинско име **Георги Милев Касабов** , български: *Георги Милов Касабов* ; 15 януари 1895 г. , Раднево – след 15 май 1925 г. , София) е български поет и публицист, най-големият представител на експресионизма в българската литература .

Гео Милев

Българин: *Гео Милев*

Име по рождение	Георги Милов Касабов
Дата на раждане	15 януари 1895 г.
Място на раждане	Раднево , България
Дата на смъртта	1925 г.
Място на смъртта	София , България
Гражданство	Царство България
Образование	Софийски университет
Професия	поет
Години на творчество	от 1913 г.
Посока	модернизъм , експресионизъм
Жанр	есе

Медийни файлове в Wikimedia Commons

Биография и творчество

Той е роден през 1895 г. в Радне Махле, близо до Раднев, в учителско семейство. Семейството скоро се премества в Стара Загора , където баща му, Мильо Касабов, открива книжарница и издателство. През 1907 г. Гео Милев публикува първото си стихотворение в детското списание „Славейче“.

Учи в гимназия в Стара Загора (1907–1911), където издава ръкописни списания, съставя сборници, които сам илюстрира, и пише хумористични, патриотични и лирични стихотворения в стила на Пенчо Славейков . По време на обучението си в гимназията учи руски език и чете руски класици в оригинал. След това учи романска филология в Софийския университет „Свети Климент Охридски“ (1911–1912) , след което продължава образованието си в Лайпциг (1912–1914). Там посещава лекции по философия и театрално изкуство и пише дисертация върху творчеството на Рихард Демел . През това време се развива интересът му към съвременната немска литература. От юли до октомври 1914 г. живее в Лондон , където се запознава с Емил Верхарен . По-късно Милев превежда произведенията на Верхарен на български език [1] . Верхарен оказва огромно влияние върху цялото творчество на Милев.

През октомври 1914 г. се завръща в Германия. Арестуван е в Хамбург по подозрение в шпионаж за Великобритания, но е освободен поради липса на доказателства, след което се завръща в България. През 1915 г. организира театрална група в Стара Загора. По същото време се заема да запознае България със съвременната европейска литература, превеждайки стихотворения на поети като Стефан Маларме , Ришар Демел , Пол Верлен и Емил Верхарн. Публикува всяко от произведенията им като отделна книга, добавяйки свои есета и посвещавайки всяко на български поет символист (включително Николай Лилиев). Използва печатницата на баща си, който е бил повикан на фронта, за да публикува книгите.

Гео Милев, Автопортрет

През март 1916 г. е призован в армията и след завършване на офицерско обучение е изпратен на фронта край езерото Дойран през септември . На 27 април 1917 г., в битка с британски и италиански войски, е тежко ранен, губейки око и получавайки тежки наранявания на главата. За да прикрие загубеното си око, той носи специална прическа през целия си живот, която го покрива. През март 1918 г. е изпратен в Германия за лечение, но скоро прекъсва лечението си и се потапя в културния живот на Берлин , където живее до март 1919 г. и принадлежи към експресионистичния кръг, сформиран около Франц Пфемферт и неговото списание „ Die Aktion“ .

След завръщането си в София, той се жени за актрисата Мила Керанова, която току-що е завършила курс по лингвистика в Париж. Той е баща на две дъщери и поради ограничени средства живее със семейството си в една стая в центъра на София. От 1919 до 1922 г. издава списание „Веси“ (*Везни* на български), което става централно за българското модерно изкуство, особено за символизма. От 1920 до 1923 г. той поставя и няколко пиеси в Българския народен театър .

Към 1922 г. аполитичното дотогава творчество на Милев придобива ясно изразен политизиран характер. Същата година той се присъединява към Българската комунистическа партия . През януари 1924 г. започва да издава списание „Пламък“ (на български: *Пламък*), което има остър ляв уклон. В него е включено и негово собствено стихотворение „Септември“, посветено на Септемврийското антифашистко въстание от 23 септември 1923 г. Тиражът е конфискуван, а на 14 май 1925 г. самият Милев е осъден на глоба от 20 000 лева и година затвор. На фона на антикомунистическия терор на правителството след бомбардировките срещу катедралата „Света Неделя“ , на 16 май е извикан на разпит в полицията , откъдето никога не се завръща. Тридесет години по-късно тялото му е идентифицирано в масов гроб в Илиянци край София (сега Илиянци е жилищен квартал на София), където са погребани и други жертви на терор измежду видни интелектуалци.

Квартал в София е кръстен на Гео Милев.

Дъщерята, Леда Милева (1920 – 2013), също става известна поетеса.

Бележки

1. *Николай Искров.* Гео Милев, писмо до Емил Верхарн (http://www.segabg.com/article.php?issueid=2175&sectionid=7&id=0001803) (български) . *От* вестник „Сега“ (17 март 2006 г.). Посетен на 20 юни 2013 г. Архивиран на 24 юни (https://www.webcitation.org/6Hcbvy4gk?url=http://www.segabg.com/article.php?issueid=2175) 2013 г. (http://www.segabg.com/article.php?issueid=2175&sectionid=7&id=0001803) (https://www.webcitation.org/6Hcbvy4gk?url=http://www.segabg.com/article.php?issueid=2175)

Връзки

- Geomilev.com: Уебсайт на музея-апартамент „Г. Милев“ (http://geomilev.com/)(български)
- Гео Милев в българския Уикиизточник (https://bg.wikisource.org/wiki/Автор:Гео_Милев)(на български)
- Произведенията на Милев във виртуална библиотека "Словото" (http://www.slovo.bg/geomilev/)(бълг.)

Литература

- Смирненски Х. , Милев Г., Вапцаров Н. *Избрани произведения* , М., 1976.
- Д. Ф. Марков, *Гео Милев* - В кн.: Българска поезия от първата четвърт на 20 век, М., 1959, стр. 220-270.
- Г. Марков, *Гео Милев* – София: Наука и изкуство, 1964г.
- септември / пер. М. Павлова.— В кн.: Смирненски Х., Милев Г., Вапцаров Н. Избрано, М., 1976, с. 155-176.
- *Злиднева Н. В.* Гео Милев в огледалото на руския авангард // България и Русия (XVIII-XX век): взаимно познание: (по материали от двустранната научна конференция, София, 2007 г., и интердисциплинарния форум „България и Русия - пътища към взаимност“, 2008 г.) / Руска академия на науките , Институт по славянски изследвания ; Българска академия на науките , Институт по литература. - М .: Наука , 2010.

Источник — https://ru.wikipedia.org/w/index.php?title=Милев,_Гео&oldid=149782677